

prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău – Gh. Stratulat
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – L. Bulgac, Gr. Dașchevici și S. Gîrbu

Î N C H E I E R E

31 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

judecători

Dumitru Mardari și Luiza Gafton

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP și avocatul stagiar Sardari Marin,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP împotriva Valentinei Conovalova, intervenient accesoriu societatea pe acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea restanțelor la plata serviciilor comunale și compensarea taxei de stat și

la acțiunea reconvențională depusă de Conovalova Valentina împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP cu privire la constatarea ilegalității calculului efectuat cu privire la plata serviciilor comunale, obligarea efectuării recalculării plății pentru serviciilor comunale prin micșorarea datoriei și repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilegale și antrenarea sa în procese judiciare de lungă durată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Conovalova Valentina, s-a menținut hotărârea Judecătoria Centru mun. Chișinău din 11 mai 2016 și s-a respins cererea Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică

c o n s t a t ă:

La 09 septembrie 2014 Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP a depus cerere de chemare în judecată împotriva Valentinei Conovalova, intervenient accesoriu societatea pe acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea restanțelor la plata serviciilor comunale și taxei de stat.

În motivarea cererii de chemare în judecată Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP a indicat că în baza contului personal deschis pe numele pârâtei, societatea pe acțiuni „Termoelectrica” a livrat energie termică.

A concretizat că Conovalova Valentina nu a achitat costul serviciilor prestate, iar datoria pentru energia termică formată la 01 mai 2014 constituie suma de 16 686,88 lei, fapt ce se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale.

Conform prevederilor legale, proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp serviciile locativ comunale, inclusiv consumul de energie termică.

A mai indicat că conform art. 617 alin. (2) lit. a) Codul civil, este în drept să înainteze cerere de chemare în judecată fără respectarea procedurii de soluționare prealabilă a pricinii pe calea extrajudiciară, având în vedere că consumatorii sunt

informați prin intermediul facturii lunare și a reclamației despre necesitatea achitării datoriilor.

Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP cere încasarea de la Conovalova Valentina a datoriei în mărime de 16 686,88 lei și a taxei de stat (f.d. 5, vol. I).

La 26 martie 2015 Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând încasarea de la Conovalova Valentina a sumei de 21 619,43 lei, inclusiv plata pentru energia termică în mărime de 19 043,08 lei, plata pentru apa potabilă în mărime de 375,71 lei și plata pentru serviciile comunale în mărime de 2 200,64 lei (f.d. 89, vol. I).

La 06 mai 2015 Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP a depus cerere de concretizare a pretențiilor solicitând încasarea de la Conovalova Valentina a datoriei în mărime de 22 854,55 lei, inclusiv plata pentru energia termică în sumă de 20 195,9 lei, plata pentru apă potabilă în sumă de 375,71 lei și plata pentru serviciile comunale în sumă de 2 282,94 lei (f.d. 155, vol. I).

La 10 august 2015 Conovalova Valentina a depus acțiune reconvențională împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP cu privire la constatarea ilegalității calculelor efectuate cu privire la plata serviciilor comunale, obligarea efectuării recalculării plății pentru serviciilor comunale prin micșorarea datoriei și repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilegale și antrenarea sa în procese judiciare de lungă durată.

În motivarea acțiunii reconvenționale Conovalova Valentina a indicat că locuiește în XXXX timp de 20 ani și în această perioadă a achitat în mod regulat toate plățile pentru serviciile comunale prestate.

Consideră că Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP a fost formată tainic, în lipsa acordului proprietarilor apartamentelor privatizate, iar președintele asociației din luna octombrie 1997 a început a înainta spre plată pentru consumul energiei termice nejustificat sume majorate.

A mai indicat că informația despre achitarea serviciilor locativ-comunale a Întreprinderii Municipale „Infocom” nu poate fi apreciată și reținută de instanța de judecată, deoarece această instituție ține doar evidența consumatorilor și plăților efectuate și nu poartă vre-o responsabilitate pentru informațiile prezentate.

Pretențiile Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP cu privire la încasarea datoriei pentru perioada anilor 2004 - iunie 2015 sunt depuse cu omiterea termenului de prescripție.

A mai subliniat că pe parcursul ultimilor 14 ani Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP și societatea pe acțiuni „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” din Chișinău nu au întreprins măsuri în vederea încheierii contractelor de deservire tehnică și reparații cu locatarii blocului, și deși asociația dispune de mijloace bănești acumulate din vărsămintele locatarilor pentru deservirea blocului locativ și deservirea tehnică, nu efectuează reparațiile necesare, ceea ce în rezultat duce la faptul că serviciile prestate cu privire la deservirea tehnică și repararea echipamentelor tehnice ale blocului locativ sunt insuficiente și necalitative, acțiuni care în opinia sa s-au soldat cu ample suferințe psihice și fizice, iar prejudiciul moral îl apreciază în acest sens la suma de 10 000 lei.

Conovalova Valentina cere respingerea pretențiilor înaintate de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP, admiterea acțiunii reconvenționale și încasarea din contul Asociației Proprietarilor de Locuințe

Privatizate nr. 50/14 COOP în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei (f.d. 180-183, vol. I).

Prin acțiunea reconvențională depusă de Conovalova Valentina a mai solicitat constatarea ilegalității calculului efectuate de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP privind plata serviciilor comunale, obligarea Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP să efectueze recalcularea plății pentru serviciilor comunale prin micșorarea datoriei cu 46 740,85 lei, cât și repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilegale și antrenarea sa în procese judiciare de lungă durată (f.d. 184-199, vol. III).

La 29 octombrie 2015 avocatul stagiar Marin Sardari a depus în interesele Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP cerere de concretizare a pretențiilor solicitând încasarea de la Conovalova Valentina a plății pentru serviciile comunale în perioada de la 01 mai 2011 – 01 septembrie 2015 și anume pentru energia termică suma de 18 381,94 lei, pentru apa potabilă suma de 379,98 lei, pentru servicii comunale suma de 2 783,38 lei, pentru reparații curente suma de 340 lei și taxa de stat în mărime de 470 lei și 270 lei, iar în total suma de 22 625,3 lei (f.d. 125, vol. I).

La 27 ianuarie 2016 Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP a depus cerere de majorare a pretențiilor solicitând respingerea acțiunii reconvenționale depusă de Conovalova Valentina cu încasarea din contul acesteia a sumei de 23 543,97 lei cu titlu de datorie la serviciile comunale pentru perioada de la 01 mai 2011- 01 noiembrie 2015 și a taxei de stat în mărime de 470 lei și 270 lei, în total suma de 24 283,97 lei (f.d. 144, vol. II).

La 27 ianuarie 2016 Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat încasarea de la Conovalova Valentina a sumei de 23 543,97 lei (f.d. 105, vol. I).

Prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 11 mai 2016 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP.

S-a încasat de la Conovalova Valentina în beneficiul Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP datoria în sumă de 23 543,97 lei și taxa de stat în mărime de 706,31 lei.

S-a respins acțiunea reconvențională depusă de Conovalova Valentina împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP cu privire la încasarea prejudiciului moral (f.d. 52, 68-71, vol. III).

La 08 iunie 2016 Conovalova Valentina a depus apel împotriva hotărârii Judecătorei Centru mun. Chișinău din 11 mai 2016 (f.d. 76-85, vol. III), iar la 10 octombrie 2016 apel suplimentar împotriva aceleiași hotărâri (f.d. 105-117, vol. III).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2017 s-a ridicat pricina de la examinare și s-a remis instanței de fond pentru emiterea unei hotărâri suplimentare (f.d.176-177, vol. III).

Prin hotărârea suplimentară a Judecătorei Chișinău sediul Centru din 23 martie 2017 s-a respins acțiunea reconvențională depusă de Conovalova Valentina împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP în partea pretențiilor cu privire la constatarea ilegalității calculului efectuate privind plata serviciilor comunale, obligarea Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP să efectueze recalcularea plății pentru serviciile comunale prin micșorarea datoriei cu 46 740,85 lei (f.d. 187, 191-193, vol. III).

La 23 martie 2017 Conovalova Valentina a depus apel împotriva hotărârii suplimentare a Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 23 martie 2017 (f.d. 199-203, vol. III).

În ședința de judecată a instanței de apel din 05 octombrie 2017 avocatul stagiar Marin Sardari a depus în interesele Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP explicații suplimentare, solicitând încasarea de la Conovalova Valentina a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 lei (f.d. 59-60, vol. IV).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017 s-a respins apelul declarat de Conovalova Valentina.

S-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 mai 2016 și hotărârea suplimentară din 23 martie 2017.

S-a respins cererea reprezentantului Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP cu privire la încasarea onorariului de succes în mărime de 5 000 lei.

În motivarea soluției de respingere a cererii de compensare a cheltuielilor de asistență juridică, instanța de apel a motivat că conform pct. 16 din Recomandările privind quantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobate prin decizia Consiliului Uniunii Avocaților nr. 2 din 30 martie 2012, pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și orarul timpului aferent acestora, însă contrar acestor rigori, avocatul stagiar Sardari Marin a anexat doar contractul de asistență juridică din 15 decembrie 2016, fără a prezenta probe care confirme achitarea sumei de 5 000 lei.

La 16 octombrie 2017 Conovalova Valentina a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017 (f.d. 84-115, vol. IV).

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 20 decembrie 2017 recursul declarat de Conovalova Valentina s-a considerat inadmisibil (f.d. 221-224, vol. IV).

La 21 decembrie 2017 Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP și avocatul stagiar Sardari Marin au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017, solicitând admiterea recursului și casarea deciziei instanței de apel în partea respingerii cererii cu privire la încasarea onorariului de succes în sumă de 5 000 lei.

În motivarea cererii de recurs au indicat că Curtea de Apel Chișinău eronat a respins cererea pe motiv că nu au fost anexate probe care să confirme achitarea sumei de 5 000 lei în baza contractului de asistență juridică din 15 decembrie 2016.

Suma de 5 000 lei este justificată prin efectuarea volumului de lucru: 750 lei tarif fix pentru realizarea primei întâlniri cu beneficiarul asistenței juridice calificate în care a fost semnat contractul de asistență juridică și mandatul avocațial de reprezentare; 1 500 lei pentru întocmirea și depunerea explicațiilor scrise în privința apelului, 1 000 lei pentru participarea în ședința instanței de judecată și 1 750 lei pentru câștig de cauză având în vedere respingerea cererii de apel.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii

obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 26 decembrie 2017 Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei respective.

Prin referința depusă la 17 ianuarie 2018 Conovalova Valentina a solicitat respingerea cererii de recurs, invocând că Curtea de Apel Chișinău întemeiat a respins cererea de încasare a cheltuielilor de asistență juridică, având în vedere că nu au fost prezentate probe care confirmă achitarea sumei solicitate de avocatul stagiar Marin Sardari.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând argumentele invocate de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP și avocatul stagiar Sardari Marin în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar și a referinței depuse de Conovalova Valentina, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să sublinieze că Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP a contestat decizia instanței de apel doar în partea respingerii cererii depuse de avocatul stagiar Sardari Marin cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică, considerent din care legalitatea deciziei instanței de apel va fi verificată doar în partea contestată, or decizia instanței de apel în partea respingerii cererii de apel și menținerii hotărârii primei instanțe, a fost contestată cu recurs de Conovalova Valentina, în privință căruia Curtea Supremă de Justiție s-a expus prin încheierea din 20 decembrie 2017.

În corespundere cu art. 99 Codul de procedură civilă, potrivit căruia încheierea judecătorească asupra cheltuielilor de judecată poate fi atacată odată cu atacarea fondului cauzei, recurentul este în drept să conteste cu recurs decizia instanței de apel în partea respingerii cererii cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

În conformitate cu art. 433 lit. b) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La 07 noiembrie 2017 Curtea de Apel Chișinău a expediat Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP copia deciziei din 05 octombrie 2017 (f.d. 82, vol. III), fapt ce denotă că recursul declarat la 21 decembrie 2017 este depus în termen.

În conformitate cu art. 433 lit. c) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

Aici, instanța de recurs consideră necesar de a disjunga recursul semnat de avocatul stagiar Sardari Marin și recursul declarat de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP.

Recursul depus de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP este semnat de persoana care este în drept să-l semneze, asociația fiind partea în

proces care a declanșat acțiunea civilă și împotriva căreia a fost înaintată acțiunea reconvențională, astfel încât temeiul stipulat de art. 433 lit. c) Codul de procedură civilă nu are incidență.

Se mai reține că recursul este semnat și de avocatul Marin Sardari, care nu a fost în drept să semneze cererea de recurs din următoarele motive.

Prin mandatul din 15 decembrie 2016 avocatul stagiar Sardari Marin a fost împuternicit de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP să-i acorde asistență juridică în instanța de judecată cu dreptul de a ataca hotărârea judecătorească (f.d. 157, vol. III).

Exercitarea dreptului la recurs împotriva deciziei din data de 05 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost valorificată de către avocatul stagiar – Sardari Marin, cu încălcarea limitelor împuternicirilor stabilite prin lege.

Or, conform art. 15 alin. (3) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260-XV din 19 iulie 2002, avocatului stagiar i se permite să acorde, contra plată, asistență juridică clientului în cadrul judecătoriilor, curților de apel și autorităților publice.

Aceleași prevederi sunt stipulate și la art. 17 alin. (3) al Statutului profesiei de avocat nr. 302 din 08 aprilie 2011, adoptat de Congresul Uniunii Avocaților la 29 ianuarie 2011, conform cărora avocatul stagiar poate acorda, contra plată, asistență juridică clientului în cadrul judecătoriilor, curților de apel și autorităților publice, cu excepția asistenței pe cauzele penale și contravenționale.

Sub acest aspect, prin aplicarea regulilor de interpretare a normelor enunțate, este evident că, la caz, exercitarea dreptului de recurs împotriva deciziei instanței de apel a fost valorificat de avocatul stagiar Sardari Marin, cu încălcarea limitelor împuternicirilor stabilite prin lege. Aceasta deoarece, după cum a fost remarcat, cererea de recurs a fost semnată de un avocat stagiar, fapt ce contravine normelor invocate supra, conform cărora avocatului stagiar i se permite să acorde, contra plată, asistența juridică clientului doar în cadrul judecătoriilor și curților de apel.

Actele pricinii mai atestă că prin procura din 16 martie 2015 Sardari Marin a fost împuternicit de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP să-i reprezinte interesele în instanța de judecată cu dreptul de a ataca hotărârea judecătorească (f.d. 85, vol. I), iar prin ordinul nr. 6 emis de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP la 01 martie 2014 acesta a fost angajat în funcția de jurist (f.d. 86, vol. I).

Instanța de recurs reține că procura eliberată la 16 martie 2015 este valabilă pentru un termen de 2 ani, adică până la 15 martie 2017 și la data depunerii recursului Sardari Marin nu a fost în drept să semneze cererea din numele Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP nici în calitate de angajat.

În conformitate cu art. 433 lit. d) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

La caz, instanța de recurs relevă că nici temeiul prevăzut de art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă nu este aplicabil.

Luând în considerare cele constatate *supra*, instanța de recurs conchide că recursul nu poate fi considerat inadmisibil în baza temeiurilor enumerate de art. 433 lit. b), c) sau d) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs la această etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, Completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul statuează că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în

funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul notează că cererea de recurs depusă de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP este întemeiată, în drept, pe temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (1) și (2) lit. a) și c) Codul de procedură civilă.

Totuși, din conținutul cererii de recurs rezultă că, în mare parte, Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat cu suficientă putere de convingere, iar invocarea pretinselor încălcări admise de instanța de apel nu este suficient de fundamentată.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat cererea cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o decizie legală în partea respingerii acestei cereri, iar argumentele invocate de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și din considerentul că recursul în partea semnării de către avocatul stagiar Sardari Marin este semnat de o persoană care nu este în drept să-l declare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și c) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP și avocatul stagiar Sardari Marin se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

judecători

Dumitru Mardari

Luiza Gafton